

РЕШЕНИЕ

№ 14330

гр. София, 24.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Гражданско дело
№ 20231110106179 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, депозирана от ЗД [фирма] АД ЕИК . против [фирма] АД ЕИК ., с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 411 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД за сумата от 284,78 лв., представляваща остатък от застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски по полица №BG. за л.а. с рег. № СА . ВС, ведно със законна лихва за периода от датата на депозиране на исковата молба в съда – 03.02.2023 г. до изплащане на вземането, и с правно основание чл.86 ал.1 ЗЗД за сумата в размер на 87,14 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 01.02.2020 г. до 01.02.2023 г.

Ищецът твърди, че по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС” по полица №BG. е заплатил на застрахования сума в размер на 674,13 лв., представляваща застрахователно обезщетение, за вреди по л.а. с рег. №СА . ВС, настъпили вследствие на ПТП от 26.01.2018 г., по вина на водача на л.а.. рег.№ СВ . АН, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното дружество. Ищецът изпратил регресна покана до ответника за възстановяване на сумата в размер на общо 689,13 лв. за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски, но последният заплатил сумата в размер на 404,35 лв. Моли съда да уважи исковата претенция. Претендира разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК е депозирал отговор на исковата молба. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП. Не оспорва съществуването на валидно

застрахователно правоотношение към датата на ПТП по договор за имуществена застраховка, в изпълнение на задълженията си по което ищецът е заплатил на собственика на МПС посоченото обезщетение. Оспорва уврежданията по челно стъкло по застрахования при ищеца лек автомобил да са в причинно-следствена връзка с ПТП. При условията на евентуалност оспорва размерът на претенцията като завишен. Моли съда да отхвърли исковите претенции и да му присъди разноски.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

По иска с правно основание чл. 411 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД:

Основателността на претенцията, предявена на основание чл. 411 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД се обуславя от кумулативното наличие на следните предпоставки: сключването на ищеца на описания в исковата молба застрахователен договор за имуществена застраховка със съответните клаузи за покриване на реализирания риск; настъпване на процесното ПТП и неговия механизъм, причинените при ПТП-то щети на застрахования при ищеца лек автомобил и наличие на причинно-следствена връзка с пътно-транспортното произшествие, вина за процесното ПТП на застрахования при ответника лек автомобил, размера на причинените щети, плащане на застрахователно обезщетение в полза на увреденото лице.

При установяване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже наличие на правоизключващи или правопогасяващи вземането обстоятелства.

С оглед твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК с доклада си по делото, приет като окончателен без възражения на страните, съдът е обявил за безспорно обстоятелството, че водачът на л.а.. рег.№ СВ . АН, е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност” с ответното дружество, със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на ПТП, както и че по отношение л.а. с рег. № СА . ВС е била налице имуществена застраховка по полица №BG. към датата на ПТП, по която ищецът е изплатил на собственика застрахователно обезщетение в размер на 689,13 лв. с включени ликвидационни разноски, както и сумата в размер на 175,92 лв. за пътна помощ, като ответникът е заплатил извънсъдебно на ищеца сумата в размер на 404,35 лв. застрахователно обезщетение и изцяло сумата в размер на 175,92 лв. за пътна помощ.

По делото е приета регресна покана, с която [фирма] АД претендира от ЗАД [фирма] сумата от 689,13 лв.

За установяване на механизма на ПТП по делото е представен констативен протокол за ПТП и е изслушано заключението на съдебно-автотехническа експертиза.

Въз основа на представения констативен протокол за ПТП №./26.01.2018 г. и кредитираното от съда заключение на съдебно-автотехническата експертиза,

неоспорено от страните, се установява, че на 26.01.2018 г., около 17:30 ч. в гр. София, л.а., рег. № СВ . АН се движи по ул. и в района на №, на кръстовището с ул., при извършване на маневра „ляв завой“ реализира ПТП с движещия се по ул. л.а. с рег.№ СА . ВС.

Въз основа на заключението на САТЕ се установява, че в резултат на този механизъм на произшествието са настъпили увреждания по застрахования при ищеца автомобил ., изразяващи се в отразените щети в описа, изготвен от представител на ищеца в качеството му на застраховател. В заключението си вещото лице е категорично, че, видно от приложения по делото снимков материал, увреждането по челното стъкло на МПС се изразява в пукнатина с начало приблизително в средата на долния край на стъклото и продължаваща нагоре и наляво. Според изложеното от вещото лице, при така настъпилия удар в предната лява джанта на МПС може да се получи моментно усукване на предната част на купето, което да доведе до спукване на челното стъкло, поради което и съдът намира доводите на ответника в тази връзка за неоснователни. Според вещото лице за спукването би могло да допринесе евентуалното наличие на микропукнатина в стъклото, но по делото липсват доказателства да е била налице такава.

От събраните по делото доказателства относно фактическата обстановка, непосредствено предхождаща реализирането на произшествието, съдът приема, че поведението на водача на л.а ., чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответното дружество, се явява противоправно. С поведението си същият е нарушил разпоредбите на чл. 48 ЗДвП, съгласно който на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. В конкретния случай водачът на л.а. е предприел маневра ляв завой, без да пропусне движещия се от дясно на него л.а. ., при което реализира процесното ПТП с него.

Съгласно утвърдената съдебна практика застрахователите отговарят за обезщетение, съизмеримо с действителната стойност на вредата, определена по средни пазарни цени, като максималната граница на регресната претенция между застрахователи възлиза на общата стойност на фактически платеното обезщетение по имуществена застраховка и обичайните ликвидационни разноски – чл. 411 КЗ. Установява се от заключението по САТЕ, че към датата на процесното ПТП, л. а. е бил в експлоатация 11 години, 02 месеца и 25 дни. Вещото лице посочва, че стойността на ремонта на МПС по средни пазарни цени на части и труд възлиза на 1299,92 лв., която сума е по-висока от заплатената от ищеца сума от 674,13 лв., и след приспадане на заплатената от ответника на ищеца сума от 404,35 лв. по процесната щета, на последния се дължи разликата между двете суми. Ведно с регресното обезщетение, на ищеца се дължат и обичайни ликвидационни разноски в размер на 15 лв., чийто размер съдът не намира за

прекомерен. Предвид това, искът следва да бъде уважен в пълния предявен размер от 284,78 лв.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

За основателност на иска следва да се установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава. В тежест на ответника и при доказване на горните обстоятелства е да докаже погасяването на дълга на падежа.

Предвид основателността на главната искова претенция за сумата от 284,78 лв., ответникът е изпаднал в забава, считано от 12.04.2018 г. след изтичане на предоставения от ищеца с покана, получена от ответника на 13.03.2018 г. 30-дневен срок за плащане на регресното обезщетение. Поради изложеното, искът с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да се уважи изцяло в претендирания размер от 87,14 лв., доколкото размерът на законната лихва за забава, изчислен от съда с помощта на общодостъпен онлайн калкулатор по реда на чл. 162 ГПК за периода 01.02.2020 г. до 01.02.2023 г., възлиза на същата сума от 87,14 лв.

По разноските:

С оглед изхода на делото пред настоящата инстанция право на разноси възниква единствено за ищеца.

Ищецът е представил доказателства за сторени разноси в общ размер 450 лв., от които 100 лв. държавна такса, 250 лв. депозит за вещо лице, както и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в минимален размер по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК, които следва да му се присъдят.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 411 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД ЗК [фирма] АД ЕИК ., с адрес: гр. София, бул. № **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗД [фирма] АД ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. №, сумата от **284,78 лева**, представляваща остатък от застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси по полица № BG. за вреди на л.а. ., рег. № СА . ВС, вследствие на ПТП, настъпило на 26.01.2018 г. в гр. София, ул. №, по вина на водача на л.а., рег. № СВ . АН, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното дружество, ведно със законната лихва от 03.02.2023 г. до изплащане на вземането, **КАКТО И** на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **87,14 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 01.02.2020 г. до 01.02.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 ГПК ЗК [фирма] АД ЕИК . **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗД [фирма] АД ЕИК . сумата от **450 лева** разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____